

СЬОГОДНІ

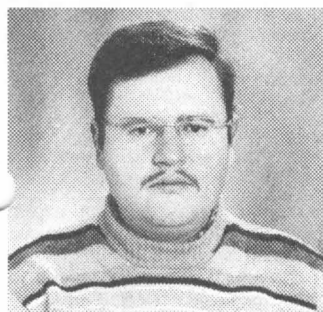
01 червня, 2013, субота

№ 6 (154)

www.diit.edu.ua

Вітаємо!

Відповідно до наказу Президента України від 16 травня групи вчених, працівникам промисловості, проектних організацій в різних галузях

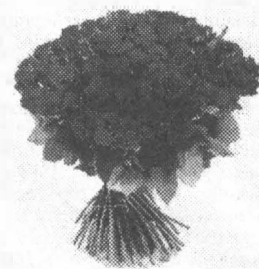
промисловості і науки присуджені Державні премії за видатні розробки за 2012 рік. Серед лауреатів почесних нагород і представник нашого університету – Тютюкін Олександр Леонідович, доцент кафедри «Тунелі, основи та фундаменти», який номінований на премію за роботу «Розробка та впровадження нових ресурсозберігаючих і технологічно-безпечних технологій будівництва метрополітенів і тунелів в Україні».

Тютюкін О. Л. закінчив Дніпропетровський національний університет залізничного транспорту в 2000 р. із відзнакою і в тому ж році поступив до аспірантури при кафедрі «Тунелі, основи та фунда-

менти». В 2004 р. успішно захистив кандидатську дисертацію, присвячену дослідженню взаємодії тунельних конструкцій із ґрунтовим масивом і їх оптимізації.

З 2007 по 2010 роки О. Тютюкін – докторант кафедри «Тунелі, основи та фундаменти». Його наукова діяльність присвячена дослідженню роботи тунельних споруд в складних інженерно-геологічних умовах, штучних споруд залізниць. За результатами досліджень опубліковано біля 100 наукових праць, у тому числі 4 монографії і 3 патенти.

В 2012 р. доцент Тютюкін О. Л. представив до захисту докторську дисертацію, присвячену досліджен-

ню конструкції метрополітенів при взаємодії з ґрунтовими масивами і впливу екстремальних ситуацій.

Поздоровляємо Олександра Леонідовича з присвоєнням почесного звання Лауреата Державної премії України і бажаємо нових успіхів у реалізації запропонованих наукових розробок!

Проблемы и перспективы развития транспорта

23–24 мая в нашем университете состоялась 73-я Международная научно-практическая конференция «Проблемы и перспективы развития железнодорожного транспорта».

По традиции до пленарного заседания участники конференции ознакомились с выставочными экспонатами ведущих предприятий Украины и СНГ (ПАО «Крюковский вагоностроительный завод» (г. Кременчуг), ООО «РОСТОК» (г. Москва), ООО «Головное специализированное конструкторское бюро вагоностроения им. В. М. Бубнова» (г. Мариуполь), ПАО «Азовмаш» (г. Мариуполь)), а также подразделений ДИИТа (Научно-исследовательский институт подвижного состава, пути и транспортных сооружений (отмечен дипломом «За организацию и выполнение комплексных экспериментальных работ»), Проектно-конструкторское бюро по проектированию и модернизации подвижного состава, пути и искусственных сооружений (отмечено дипломом «За лучшее технологическое решение»), СКТБ «Микропроцессорные системы управления и безопасности»), ОНИЛ «Автоматизация транспортных технологий», ОНИЛ «Вагоны» (отмечена дипломом «За лучшее техническое решение»), Горночислительная ОНИЛ (отмечена дипломом «За лучшие научные разработки»), ОНИЛ «Динамика и прочность подвижного состава», ОНИЛ «Искусственные сооружения транспорта», ОНИЛ

«Материалы и здания для железнодорожного транспорта», ОНИЛ «Механика грунтов», ОНИЛ «Охрана окружающей среды на железнодорожном транспорте», Путьиспытательная ОНИЛ, а также ОНИЛ «Функциональная безопас-

ность и электромагнитная совместимость систем железнодорожной автоматики»).

Пленарное заседание открыл ректор Днепропетровского национального университета железнодорожного транспорта профессор Александр Пшынко. Затем с докладами выступили: д-р техн. наук, профессор, заведующий кафедрой «Проектирование, строительство дорог» Николай Курган (тема доклада: «Проблемы организации скоростного движения поездов на же-

лезных дорогах Украины», главный конструктор пассажирского вагоностроения и транспорта социального назначения ПАО «Крюковский вагоностроительный завод» Георгий Игнатов – «Конструкция межрегиональных двухсистемных

электропоездов производства ПАО «Крюковский вагоностроительный завод», Генеральный директор ООО «РОСТОК» Вадим Кодичев – «Проект внедрения новых технологий и оборудования для ремонта деталей грузовых железнодорожных вагонов», канд. техн. наук, доцент, заведующий кафедрой «Строительная механика» Сергей Кострица – «Совершенствование методов оценки усталостной прочности самоходного подвижного состава, применяемых на этапах проектиро-

вания и допуска к эксплуатации», д-р техн. наук, заведующий кафедрой «Управление эксплуатационной работой» Дмитрий Козаченко – «Исследование условий закрепления подвижного состава тормозными башмаками на стационарных путях», представитель фирмы «Zwickgmbh&Co.KG» Татьяна Лебедь – «Необходимость обновления парка испытательного оборудования в научных и учебных заведениях Украины», канд. техн. наук, доцент кафедры «Технология металлов» Запорожского национального технического университета Иван Акимов – «Износостойкость графитизированной стали».

После пленарного заседания участники продолжили работу по секциям: «Эксплуатация и ремонт локомотивов», «Проектирование, ремонт и модернизация вагонов», «Динамика подвижного состава и безопасность движения поездов», «Электропривод транспортных средств», «Транспортные системы и технологии перевозок», «Транспортное строительство», «Экологическая безопасность», «Материаловедение и технология материалов», «Гуманитарная составляющая подготовки кадров», «Электротранспорт».

В целом в работе конференции приняли участие представители 53 организаций из Украины, России, Польши и Японии. Издан сборник тезисов, в который 448 авторов подали 265 тезисов.

Лариса Марценюк,
 фото Александры Горбовой

ДІТ – центр «екологічного інтелекту» Дніпропетровщини

14–15 травня на базі кафедри «Хімія та інженерна екологія» Дніпропетровського національного університету залізничного транспорту імені академіка В. Лазаряна відбулась VIII Міжнародна науково-практична конференція молодих вчених «Екологічний інтелект – 2013». Це одна з найбільших екологічних конференцій у Дніпропетровському регіоні, яка в цьому році об'єднала зусилля понад ста молодих вчених та студентів у вирішенні актуальних питань екологічної безпеки України та світу.

«Екологічний інтелект» – традиційна спеціалізована конференція, яку вже понад 19 років проводить наш університет. Конференція була заснована у 1994 році видатним вченим, професором Плахотником Володимиром Миколайовичем та, починаючи з 2007 р., присвячена його пам'яті. У 2005 р. конференція здобула офіційний статус міжнародної науково-практичної конференції молодих вчених.

Цього року до участі у роботі конференції було подано понад 150 заявок, з яких 104 допущено до публікацій у збірнику матеріалів доповідей. В рамках пленарного засідання та секцій конференції розглянуто 67 доповідей молодих вчених, аспірантів та студентів провідних вищих навчальних закладів та наукових установ України (Київ, Харків, Донецьк, Луганськ, Львів, Вінниця, Хмельницький та ін.) та з-за кордону (Російська Федерація, Узбекистан, Ірландія).

Науковий комітет конференції відмічав високий рівень представлених теоретичних робіт та прак-

тичних розробок, у тому числі інноваційного характеру. Керівники секцій конференції наголошують на стійкій тенденції до зростання кількості експериментальних досліджень, готових до впровадження. Учасники та гості конференції «Екологічний інтелект» неодноразово висловлювали думку про її розвиток та становлення на правах ведучої конференції екологічного спрямування в Дніпропетровському регіоні.

Вперше в рамках спеціалізованої екологічної наукової конференції організована учнівська секція «Молодий еколог», в рамках якої представлено результати наукових досліджень, виконаних творчими колективами учнів загальноосвітніх шкіл.

Особливістю роботи конференції у цьому році стала виставка екологічної соціальної реклами «Екологічна позиція». На ній було експоновано 14 авторських робіт, які закликають людство зупинити руйнування довкілля та зберегти землю для наступних поколінь.

З цього року конференції «Екологічний інтелект» анонсується всевітніми науково-інформаційними порталами «Scientific Social Community» та «Молодежний науковий портал – Ломоносов».

Науковий та організаційний комітет бажають усім учасникам та гостям конференції творчої наснаги та натхнення у вирішенні питань збереження довкілля. Щастя, успіху та нових відкриттів...

**Максим Сорока,
відповідальний секретар
конференції**

Спеціальність «Водопостачання та водовідведення»

Водопостачання та водовідведення займають важливе місце серед багатьох галузей сучасної техніки, спрямованих на підвищення рівня життя людей, впорядкування населених пунктів і розвитку промисловості.

Для забезпечення всього живого на нашій планеті чистою і приємною на смак питною водою інженер з водопостачання повинен уміти розраховувати та запроєктувати складний комплекс споруд для очищення стічних вод, їх знезараження і подання споживачам.

Виробничі процеси на підприємствах усіх галузей промисловості також супроводжуються витратами великих об'ємів води. Вимоги до якості цієї води специфічні, іноді дуже високі. Від правильної організації водопостачання промислового підприємства часто залежить якість і собівартість продукції, і це має важливе економічне значення. Інженер з водопостачання та водовідведення повинен уміти вирішувати задачі водопостачання промислових об'єктів, аквапарків, рационально організувати замкнуті

цикли системи водокористування, рационального використання та охорони водних ресурсів.

Використана води скидається звичайно в природне середовище, і щоб не завдати йому непоправної шкоди, інженер цієї професії повинен уміти створити не менш складний комплекс споруд водовідведення для видалення стічних вод, їх очищення і знезараження. За час навчання в університеті в студента формуються глибокі знання як з фундаментальних, так і зі спеціальних дисциплін, які допомагають їм працювати будівельниками з водопостачання та водовідведення, технологами очисних станцій, інженерами-екологами у проектних організаціях, науково-дослідних інститутах, інспекціях з охорони водних ресурсів.

Рациональне управління водними ресурсами – це один з пріоритетних напрямків держави!

**М. Біляєв, завідувач кафедри
«Гідраліка та водопостачання»**

Вітаємо!

Переможців першого етапу Всеукраїнської студентської олімпіади зі спеціальності «Мости і транспортні тунелі» 2012–2013 навчального року С. Терещенко (1 місце) та О. Мариниченко (3 місце).

ДІТ і козацтво Дніпропетровщини

З нагоди Дня Перемоги та 365-ї річниці початку визвольної боротьби українського народу під проводом гетьмана Війська Запорізького – Б. Хмельницького в селищі Старі Кодяки, що неподалік від Дніпропетровська, відбулись традиційні козацькі змагання. Не залишився осторонь від цього дійства і ДІТ, який представили курсанти кафедри військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби.

Загалом в змаганнях взяли участь курсанти військової кафедри, Юридичної академії, військовослужбовці військової формувань та старшокласники м. Дніпропетровська.

Кращим стрільцем з пістолету став курсант 4-го курсу факультету «Мости і тунелі» М. Гуленко, III місце зі стрільби з рушниці зайняв курсант 4-го курсу механічного факультету А. Лісосоволик, а ось змагання «Лави на лаву» скінчилися нічиєю – перемогла дружба курсантів ДІТу та Юридичної академії.

Козацьке свято стало свідченням глибокої поваги нашого народу до своїх захисників. Низько вклоняємось нашим сивим ветеранам Великої Вітчизняної війни за високий героїзм і мужність, які вони проявили заради щасливого майбутнього прийдешніх поколінь.

Пам'ять

Традиційно, 9 травня на чолі із начальником кафедри військової підготовки професором А. Радкевичем командування кафедри та студенти взяли участь в урочистих заходах з нагоди Свята Перемоги біля монументу «Вічна Слава» м. Дніпропетровська.

В цей святковий день курсанти разом з військовослужбовцями гар-

нізону були учасниками параду військ на Фестивальному причалі. Курсантський однострій очолив заступник начальника військової кафедри полковник В. Купрас.

Карбуючи крок, курсанти продемонстрували ветеранам, жителям і гостям міста високий бойовий вишкіл, відданість Україні і її народу.

Сила духу і сила волі

Злетіла червона ракета і... розпочалися спортивні змагання на стадіоні ДІТу з військової естафети та перетягування канату напередодні свята Дня Перемоги, які проводились кафедрою військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби. Вирували спортивні пристрасі, адже ніхто не хотів бути переможеним.

Зі значним відривом від студентів в спортивній естафеті перше

місце виборола команда курсантів кафедри військової підготовки. А ось у перетягуванні канату сильнішими виявились студенти механічного факультету, що навчаються на військовій кафедрі.

Капітани команд переможців (молодший сержант А. Завірюхін та студент А. Дяченко) отримали грамоти.

Свято в Жовтневому районі

Курсанти кафедри військової підготовки спеціалістів Держспецтрансслужби університету взяли активну участь в урочистостях з нагоди Дня Перемоги Жовтневого району м. Дніпропетровська, які відбулись на Жовтневій Площі 9 травня.

В конкурсі стройової пісні (однострої очолили заступник начальника навчального курсу з виховної роботи капітан А. Попов та старшина навчального курсу старший прапорщик В. Сорочан), як і в попередні роки, курсанти вибороли перше місце, за що від голови Жовтневої районної ради А. Жосуля отримали святковий піріг та два новеньких м'ячі.

З хвилюванням слухали курсанти виступи ветеранів, які вибороли Велику Перемогу – символ величчя і духу мужніх людей, що пройшли воїнськими дорогами війни.

Курсанти та випускники кафедри військової підготовки сумлінно продовжують почесну справу захисників Вітчизни, забезпечують мир і обороноздатність держави.

Ми у вічному боргу перед ветеранами. Хай не болять в них рани. Хай щастя і радість не нервоводяться в їхні оселях.

**Полковник В. Пастушенко,
заступник начальника
кафедри військової підготовки
з виховної роботи**

Акредитацію пройдено!

Конференція пройшла на високому рівні

Усі вищі навчальні заклади України періодично повинні підтверджувати виконання умов і вимог освітньої діяльності з підготовки фахівців певних освітньо-кваліфікаційних рівнів і забезпечення потрібного рівня якості випускників. Університет, який має статус національного, таку процедуру з кожної спеціальності має проходити кожні 10 років. Останню, найбільшу за обсягом і найпершу серед вищих Дніпропетровська за новими умовами, акредитацію університет пройшов у 2003 році. За минулий час введено додаткові умови та вимоги до акредитації, правила подання інформації, документів, встановлені певні терміни на здійснення послідовних кроків.

Тому минулий календарний та особливо поточний навчальний роки були напруженими для більшості випускових кафедр, різних підрозділів університету, які готували багато документів і, що найважливіше, звіти про діяльність за останні 3-5 років. Скрупульозний аналіз результатів у навчально-методичній, науковій, виховній роботі, стану матеріально-технічного забезпечення і т. ін., порівняння фактичних показників із нормативними дозволили колективам кафедр зрозуміти своє місце на освітній ниві, окреслити завдання з поліпшення якості підготовки фахівців і шляхи їх вирішення.

На цей час університет здійснив підготовку фахівців за 20 напрямів, 26 спеціальностями освітньо-кваліфікаційних рівнів «спеціаліст» і «магістр». Чергову повторну акредитацію мали пройти 15 напрямів (у тому числі 2 напрями вперше по Львівській філії), 18 спеціальностей і університет у цілому.

Процес підготовки документів зайняв багато часу та потребував ретельного, уважного, грамотного викладання звіту, наведення достовірної початкової інформації та додаткових розрахунків відповідно до методики Міністерства освіти і науки України (МОНУ).

Адміністрація університету декілька разів проводила наради з приводу акредитації, навчально-методичний відділ оперативно та своєчасно доводив до відома кафедр нові документи (постанови КМУ, накази МОНУ, протокольні рішення Акредитаційної комісії і т. ін.) щодо змін до порядку ліцензування та акредитації, що

дозволило додатково внести до справ потрібну інформацію.

Найбільшою перешкодою для багатьох випускових кафедр стала відсутність сучасних галузевих стандартів вищої освіти – освітньо-кваліфікаційних характеристик (ОКХ) і освітньо-професійних програм (ОПП) з напрямів освіти і спеціальностей, головними з розробки яких є інші ВНЗ. Такий стан змусив негайно внести потрібні корективи до тимчасово діючих, затверджених ще в 90-х роках минулого століття, та узгодити їх з Інститутом інноваційних технологій та змісту освіти і МОНУ. Це потребувало додаткового часу, відряджень тощо.

Іншою великою завадою для своєчасного та якісного виконання завдання виявилася неможливість колективів деяких кафедр дієво організувати вирішення поточного дуже відповідального завдання з підготовки до акредитації (наприклад, кафедри ЕОМ, вагонів та вагонного господарства, колії та колійного господарства та інші). Це потягнуло запізнення подання документів до МОНУ та відповідно виконання подальших кроків процедури.

Не залишилися поза процесом й невипускові кафедри, які повинні були оперативної надати до навчально-методичного відділу великий обсяг інформації, від повноти якої, чіткості, достовірності залежала оперативна робота випускових кафедр університету. Велика подяка кафедрам будівельних конструкцій, українознавства, фізики та іншим за їхнє розуміння проблеми, оперативне реагування на всі питання відділу та допомогу.

Дуже приємно, що МОНУ, враховуючи великий досвід університету, його авторитет видало наказ про використання стосовно більшості спеціальностей спрощеної процедури акредитації, тобто без роботи комісій в університеті. Це надало змогу скоротити час, значні матеріальні ресурси, не перевантажувати студентів додатковими контрольними заходами (та й, ніде правди діти, зменшити моральне навантаження на колектив).

Наприкінці березня акредитаційна комісія завершила розгляд справ, усі заявлені спеціальності й університет у цілому акредитовані на наступні десять років, підтверджено статус ВНЗ IV рівня.

Під час акредитації експертні ради дуже ретельно аналізували заявлені ліцензовані обсяги, мотивацію щодо їх збереження, наявність і потребу підготовки фахівців з окремих спеціальностей, у філіях тощо. Але в цілому настрої з боку МОНУ був доброзичливий, відбувалося розуміння з більшості питань і ситуацій.

Зараз університет подав заявку на отримання дозвільних документів на здійснення освітньої діяльності.

Що виявив власний аналіз навчальної, методичної, наукової роботи? Про це можна багато написати, основні ж загальні висновки такі:

1) науково-методичній раді, кафедр, методичним комісіям факультетів звернути увагу на організацію систематичної методичної роботи з забезпечення всіх навчальних дисциплін нормативними документами, що визначені відповідними наказами МОНУ;

2) установити на кафедрах дійовий контроль щодо своєчасного стажування або підвищення кваліфікації науково-педагогічних працівників;

3) не сприсяє якості підготовки фахівців і неприпустима за нормативними документами МОНУ ситуація, коли викладач читає лекції з 8-10 дисциплін (кафедри ЕОМ, КІТ, гідравліки та водопостачання та інші);

4) не всі кафедри виконують ліцензійні та акредитаційні вимоги щодо видавничої діяльності. Тільки за рахунок загальних досить високих показників університету вдалося обійти порог акредитації кафедр «Колії та колійне господарство», «Проектування, будівництво доріг», «Економіка та менеджмент» та іншим;

5) усім кафедрам треба активізувати міжнародні відносини з метою не тільки удосконалення навчального процесу та кваліфікації викладачів, але й залучення молоді інших держав до навчання в університеті.

Університет пройшов державну акредитацію. Але потрібна подальша активна, якісна праця кожного на своїй ділянці.

Зараз іде підготовка до чергової акредитації інших спеціальностей та ліцензування діяльності за новими напрямками освіти.

**Л. Казаріна, начальник НМВ
С. Гончаренко, методист**

Командармы стальной магистрали

Я книгу прочел «Командармы стальной магистрали».
Хорошая книга! Рассмотрен насущный вопрос: Кто-то везло, и по праву героями стали, А кто-то смещен, уничижен, до славы своей не досроч.
Не в моде сейчас генеральские стали мундиры, Другим направлениям спешат предпочтенье отдать.
Но на Приднепровской дороге сердца командиров Пожат, чтоб только дела и идеи отцов не предать.
Я память людскую в стихах всегда возвеличу О тех, кому труд по плечу был, а подвиг – под стать.
И каждому низкий поклон, невзирая на личность,

За то, что стальных магистралей решил покорителем стать.
За то, что в жару, и в дожди, и в пургу, и в морозы Нелегкий ярем продолжал добросовестно нести; За то, что от радости лишь не скрывал свои слезы, А в горе был крепок, как сталь. И за то ему – слава и честь!
Я книгу прочел «Командармы стальной магистрали»; До боли понятен судьбы командирский излом! И вроде бы люди, как все, только нервы – из стали... И веет от авторских строчек приятным сыновним теплом.

05.01.2007 г.

В. Билозер, выпускник ДИИТа 1979 г.

На факультеті «Мости і тунелі» відбулося засідання Всеукраїнської науково-технічної конференції «Штучні спорудні транспорту» за участю молодих вчених, магістрантів та студентів.

На конференції були заслухані 26 доповідей за напрямком мостоту тунелюбудування.

В доповідях розкриті професійні інтереси майбутніх спеціалістів. Конференція показала доцільність продовження роботи за цими напрямками в наступному навчальному році.

До кожної з них учасники конференції представили відео- чи фотоматеріали. Теми доповідей викликали зацікавленість у присутніх і відбулося їх обговорення.

За результатами роботи конференції відзначені найкращі доповіді, а студенти, що зайняли 1, 2 та 3-є місце нагороджені цінними призами. Серед них В. Касянюк (151 гр.) з доповіддю «Мобільні спеваєдвлявающіе установки» (науковий керівник – доцент кафедри «Мости» В. Соломка); К. Руденко (132 гр.) з доповіддю «Методологія та алгоритм комплексного аналізу конструкції колонної станції мілкового закладення» (науковий керівник: професор кафедри «Тунелі, основи та фундаменти» В. Петренко, доценті її ж кафедри О. Тютюкін); М. Галєвко (139 гр.) з доповіддю «Основні положення проектування робіт при проведенні капітального ремонту залізничного полотна на слабких основах» (науковий керівник – доцент кафедри «Тунелі, основи та фундаменти» В. Гузченко); Д. Бульба (151 гр.) з доповіддю «Відновлення кам'яної кладки мостів і опор методом ін'єктування» (науковий керівник – доцент кафедри «Мости» В. Соломка); А. Величко (151-М гр.) з доповіддю «Дослідження напружено-деформованого стану автодорожніх коробчастих прогонових будов» (науковий керівник – доцент кафедри «Мости» В. Марочка); С. Кріпак (151 гр.) та В. Богданова (131 гр.) з доповіддю «Підбір оптимального режиму роботи тимчасового кріплення виробки під час будівництва залізничного тунелю» (науковий керівник – доцент кафедри «Тунелі, основи та фундаменти» В. Курпій.

Почесними грамотами нагороджено: Євгенія Колісника (151 гр.), Андрія Григор'єва (151 гр.), Яну Ключник (151-М гр.), Віктора Касянюк (151 гр.), Катерину Руденко (132 гр.), Микиту Галєвко (139 гр.), Дмитра Бульбу (151 гр.), Анастасію Величко (151-М гр.), Миколу Бондаренко (151 гр.), Павла Овчинникова (151 гр.), Дмитра Ігнатенко (141 гр.), Євгенія Кріпака (152 гр.).
Було відмічено високий рівень підготовки доповідей, представлених на науково-технічній конференції, і висловлена подяка доповідачам і науковим керівникам за проведenu роботу.

Валентина Соломка, доцент кафедри «Мости»

Фінансову грамотність тепер будуть вивчати у школі

На базі нашого університету відбулася презентація навчального курсу «Фінансова грамотність» для загальноосвітніх навчальних закладів Дніпропетровської області.

В. В. Гречина, старший експерт з питань фінансової грамотності Агентства США з міжнародного розвитку Роберт Д. Бонд, основний розробник курсу – ректор Універ-

ситету комплекс навичок, необхідних для перетворення на обізнаного споживача фінансових послуг, а також надати їм підтримку для вироблення відповідальної лінії поведінки при запозиченні та заощадженні коштів.

Програма складається з чотирьох блоків: «Гроші та фінанси», «Заощадження та інвестиції», «Запозичення» та «Фінансовий добробут».

Безумовно, запропонований навчальний курс допоможе підвищити фінансову грамотність школярів та навчить практичним аспектам фінансового планування, а також стане додатковим плюсом при вступі на спеціальності економічного факультету.

**Лариса Марценюк,
фото автора**

На цьому заході були присутні: народний депутат України, секретар комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності Д. В. Дзінзерський, начальник управління освіти та науки Дніпропетровської міської ради

ситету банківської справи Національного банку України професор Т. С. Смовженко, а також запрошені вчителі зі шкіл Дніпропетровської області.

Мета навчального курсу – допомогти молодим громадянам розви-

5 лет вместе...

Группа 958 состоит из 20 студентов. За все 5 лет никто из группы не был отчислен. Согласитесь, это очень показательно и даже удивительно, ведь такие группы скорее являются исключением из правил, чем обычным явлением в жизни любого университета. Я очень заинтересовалась этим, поэтому решила пообщаться с ребятами и куратором группы. Первым был староста Сергей Весселовский.

– Сергей, скажите, в чем секрет того, что Ваша группа в полном составе дошла до финишной прямой?

– Наверное, в том, что мы дружим и всегда помогаем друг другу, поддерживаем в трудную минуту.

– Как удается толерантно друг с другом общаться, несмотря на то, что в группе все такие разные?

– Мы уважаем друг друга и секрет нашего единства заключается в позитивном отношении не только друг к другу, но и к жизни. Это очень не мало важно.

– Какова роль куратора в формировании коллективного духа в группе?

– Главная, ведь именно куратор приложил максимум усилий, чтобы нас сблизить и сплотить. И ему очень благодарны за это.

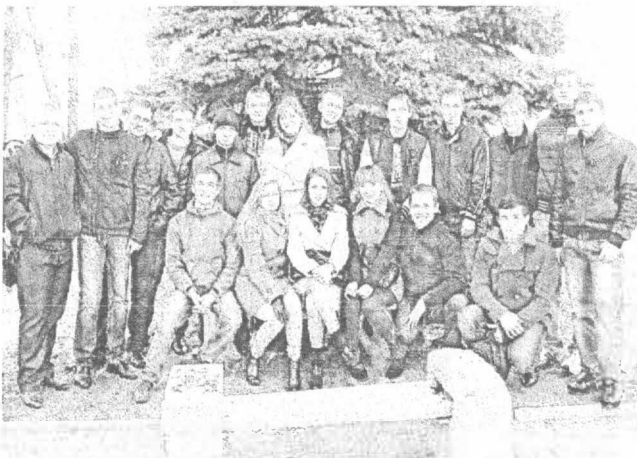
После такого непринужденного общения со старостой группы возникло желание поговорить с куратором, Натальей Валентиновной Маловичко.

– Наталья Валентиновна, выделяете ли Вы кого-то особенного в группе?

– Все студенты моей группы индивидуальности со своими талантами, интересами и увлечениями.

Вообще, не люблю кого-либо выделять и никогда этого не делаю, нужно ко всем относиться с уважением, любовью и заботой. Другой вопрос в том, что к каждому нужен особый подход, т. е. ключик, при помощи которого можно вести искреннюю беседу. Жизнь очень непредсказуема и иногда, зная, как общаться с человеком, можно выяснить,

много сил потратила на то, чтобы сплотить коллектив. Поймите, люди в группе разные, их нужно было направлять, стимулировать к работе над собой и общению в коллективе. Это задача не из легких. Во-вторых, помимо кураторских встреч в университете, мы неоднократно посещали организованный зал, планетарий, театры, каток, матчи по футболу

в чем кроются его трудности в учебе, проблемы общения с одноклассниками и даже с родителями.

– Скажите, о чем можно общаться на кураторских часах длительно в 1,3 часа, которые проводятся каждые 2 недели на протяжении 5 лет?

– Во-первых, первые два курса номинированы на успехи и тем, развивающих кругозор студента, я очень

лю и, конечно же, ходили на природу.

– Как Вы оцениваете обстановку в группе на данный момент времени?

– Обстановка хорошая. Я думаю, что не будь группа 958 сплоченным коллективом, никогда не дошла бы конца 5 курса в полном составе. Студенты дружат и меня это радует. В группе 958 каждый студент

примечательный, особенный, талантливый. Ребятам действительно есть, чем похвастаться: красный диплом бакалавра получили Денис Калининско, Владимир Журбенко, Сергей Весселовский, последний получал именную стипендию Кабинета Министров Украины. Все эти студенты вместе с Антоном Парамоновым и Виталием Лигуном принимали активное участие в работе студенческой конференции. Василий Киндрат занимается профессиональной видеосъемкой. Николай Климон является командиром студенческого отряда проводников в Днепропетровском пассажирском вагонном депо, длительное время возглавлял студенческий совет факультета «Техническая бернстика». Мария Николаско – тренер в фитнес центре. Андрей Токарев пишет музыку, является участником музыкальной группы. Александр Афонченко и Артем Харченко – игроки сборной команды факультета по футболу. Стас Помаз, Максим Ярмолюк и Виталик Лигун в составе сборной команды по регби заняли II место среди ВУЗов Днепропетровска. Сергей Колесник – кандидат в мастера спорта по гребле.

Вот такие они! Активные, позитивные и целенаправленные! От себя хочется пожелать ребятам творческих успехов и достижения поставленных целей.

Так держать!

**Екатерина Ящук,
аспирант кафедры АТЗ**

«Пам'ятай минуле – бережи майбутнє»

Саме під таким лозунгом Первинна профспілкова організація студентів нашого університету завітала в гості до ветеранів.

Студенти завжди пам'ятають та турбуються про тих, хто віддав свою молодість, здоров'я заради Перемоги та мирного неба для майбутніх поколінь.

Травневі свята не стали виключенням. Волонтери з радістю заві-

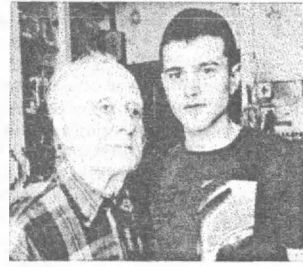
тали до ветеранів з солодкими подарунками. Такі заходи завжди проходять цікаво тому, що у студентів з'являється унікальна можливість

поспілкуватися з ветеранами, які завжди розповідають цікаві історії з воєнного та повоєнного життя, показують фотографії, військові нагороди.

Все далі і далі відходять від нас трізні роки Великої Вітчизняної

війни, але ніколи у наших серцях не згасне пам'ять про всіх тих, хто,

не задумуючись, віддав своє життя в ім'я майбутнього, про людей близьких і зовсім невідомих – тих, хто боронив свій отчий край.

Первинна профспілкова організація студентів ДНУЗТ

«Заради життя на Землі...»

Глибока ніч. У небі місяць мерехтить.

Я тихо-тихо засинаю.
І ось вже з думкою летить Мій сон. Вже сплю. Спостерегаю, Як йде розмова бабусі і онука.
У пічці дрова ледь тріщать,
У вікна дощ легенько стука...

А на комоді ордени лежать.
Сполюхоно запитусь малеча:
«Бабусю, десятий рік мені мина,
Скажи на милість, чом на плечах
Сльоза волосся полоска,
Як щойно глянете на фото
Старе, від віку пожовтіле,
На ті похвали і на злото
Орденів, люстерко застаріле?»

Вона, втираючи сльозу,
Журливо очі опустила:
«Я маю вже, мов сніг, білу косу,
А душа ті спомини не відпустила.
Була війна... Я пам'ятаю:
Стою малесенька і плачу,
Міцно тата за руку тримаю,
Не знаючи, що більше його не побачу.

Людське серце – це не лід...
Мого брата мама довго не пускала,

Та ось пішов за батьком вслід –
Війна навів його забрала.
Минали дні, війна-руїна
Палила села і міста –
Страждала наша Україна,
Ставала бідна і пуста.
Одного разу і мій дід
Безжалісно спалили вороги.
А я, зі мною це душ сім,
Дивилися на пекло навкруги.
Тікати сенсу не було –
Все за собою нищили вони.
Горіло полум'ям село,
А ми сиділи, та коли
Їхній підбій до нас солдат –
В його очах майнула каяття.
Він, розрядивши автомат,
Побіг, лишивши нам життя.
Я бачила там все:
Вогонь, смерть і розруку.
Я точно знаю, навіть це
Не зламає народного духу!
Солдати, що землю берегли,
Віддали своє життя за те,
Щоб зараз ми жили.
Це завдяки їм усе цвіте.
Скінчилася війна,
І щовесни земля, мов нова!
Боротьба була жорстока, руйнівна,
Не дай же, Боже, все те прожити
знову...»

Прокидаюсь, дивлюсь у вікно,
Бачу там зелень і цвіт.
Я дякую їм, що прийшла на цей світ.

Тепер сиджу одягнута і взута,
Сиджу і думаю про них.
Життя моє – то їх спокута,
Кого polegлих, а кого живих.
Я дякую вам за квітуче село,
За небо синє і за долю.
Перед вами доземно схиляю чоло
За повітря в легенях і волю.
Ви не пішли в небуття,
Ви просто з попомом зникли в імлі,
Лишилися там без вороття
Заради життя на Землі...

Ольга Лисенко, гр. 713

Ольга Півник, гр. 215

Війна очима молоді

Як добре жити під мирним небом... Сімейний затишок і любов, спокій і радість, усмішки близьких мені людей... Часто замислююся над тим, що його могло б і не бути, якби не перемога у Великій Вітчизняній війні... Ця страшна кривава сторінка історії залишила прирваний болем слід на лініях долі багатьох родин.

Війна... Яке це страшне слово, скільки в ньому ненависті, злості, крові, сліз, розбитих сердець, скалічених доль, смертей, болю, але разом із цим – це і відвага, мужність, героїзм, подвиг і нарешті – Перемога! Яке це щастя, що така вистраждана, вимолена перемога була за нами, що не задарма мільйони радянських солдат полегли у сиру землю на полях бою, вони віддали найцінніше, що мали – своє життя, за нас, за своїх нащадків, за мирне і чисте небо над головою, за волю, за Батьківщину!

З кожним роком усе далі відходять від нас події Великої Вітчизняної війни. Давно засипані окопи, зарубцювалися рани солдат, але наша пам'ять шоразу повертається до минулого – те, що звідано, побачено і пережито, не забується ніколи! Це подвиг, якого ми ніколи не забудемо!

Скільки б не змінювалось покоління на землі, вони повинні знати, що таке фашизм, що таке війна, яких мук і страждань вона принесла і скільки втрат поніс тоді радянський народ. Ми повинні пам'ятати це, аби не допустити ще однієї страшної війни, адже III Світової – людство не витримає.

Бої в Україні відзначалися винятковою запеклістю, неймовірною жертвистістю. Радянські війська будь-якою ціною прагнули відстояти столицю України. І боролися! Трималися! Воювали! Билися за Україну, за її серце – за Київ!

Війна 1941 р. увірвалася в юність наших дідів і прадідів, мов чорний смерч. Вона розбила сім'ї, розділила закоханих, забрала синів у матерів, залишаючи їм лише віру і надію на те, що їх кровиночка вистойть проти цієї страшної боротьби, що їх дитина повернеться додому живою, хай навіть скаліченою, але живою, аби це раз побачити її ясні очі, міцно обійняти і поцілувати, почути її голос, а більше їм тоді нічого і не треба було... Скільки сліз у тилу пролила матері, жінки, кохані дівчата за тими, хто мужньо захищав на фронті свою країну, хто проливав кров, прикривав своєю спиною фронтових друзів, тих, хто впевнено йшов на ворога, маючи лише один патрон, тих, хто прямо дивився в очі смерті, тих, хто захищав їх! Цілий океан створився б з тих гірких, солоних жіночих сліз... Саме про долю жінки у війні Олександр Довженко колись записав у своєму щоденнику такі слова: «Велика і надзвичайна тема – українська жінка і війна. Хто виніс і винос на своїх плечах найбільше лиха, жорстокості, ганьби, насильства? Українська мати, сестра, жінка, улюблена». Та не лише у тилу боролися жінки та дівчата з коричнєвою чумою, вони йшли на фронт, ставали у білі поруч з чоловіками, вони так само самовіддано йшли на ворога, так само тримали у своїх тендітних руках важку зброю, так само вбивали, вбивали заради перемоги! Велике враження на мене справив фільм «А зорі тут тихі» за мотивом однойменної книги Бориса Васильєва. Доля тих п'яти дівчат вразила мене до глибини душі, до сліз, адже вони були ще зовсім молоді, вони б повинні були закохуватись, навчатись, будувати сім'ю, але їх хай важке, але мирне життя перервала ця страшна війна!

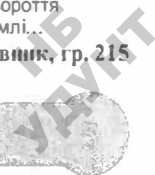
Рита, Жєня, Ліза, Галя, Соня – це ті

п'ятеро дівчат, які вступили в нерівну боротьбу з фашистами, які поклали свої молоді душі на вівтар перемоги! А скільки їх таких відважних і сміливих було, скільки самі просилися на фронт – не перелічити... Чотири довгих та невтомно важких роки вони крок за кроком наближали велику Перемогу, замерзаючи на засніжених полях Росії, переправляючись через болота Білорусії, форсували Дніпро та Західний Буг, прокладаючи Дорогу Життя через Ладогу, зігріваючись у холодних окопах такими довгоочікуваними листами з дому, сповненими любов'ю та тешлою рідної домівки. Заради Перемоги, заради своїх рідних, заради життя вони боронили рідні місця, йшли в атаку та звільняли під смертельним вогнем не тільки Батьківщину, а й усю Європу.

І кожен був героєм, кожен, хто мужньо воював на фронті, хто працював у госпіталях, рятуючи життя мільйонів, хто працював у партизанських загонах, хто був у тилу і там виготовляв зброю, допомагав солдатам, хто просто вірно чекав рідних з фронту і вслухався у доньками, які пожертвували своїм життям заради життя!

Шановна молодь! Наш з вами священний обов'язок берегти пам'ять про роки Великої Вітчизняної війни! Ми маємо бути гідними подвигу polegлих у боях.

Вічна слава їм!

Встреча с Легендой

~~~~~
Поздравим наших ветеранов
За то, что дали нам судьбу,
За то, что дали нам свободу,
За их отвагу и борьбу!

Мы помним каждую минуту,
Их риск и рвение к победе,
Узнать бы больше мы хотели,
Присоединиться к ним в беседе.

Узнать детали их отваги,
Что кроются в томах истории,
Проникнуться и знать всю
тяжесть их теории.

И после этого сказать спасибо!
За все за то, что было сделано!

За их потери, героизм,
За их былой и нынешний
патриотизм!

Сергей Кальян, гр. 713

Накануне Дня Победы студенты механического факультета встретились с легендарным человеком, ветераном Великой Отечественной войны Каблуковым Анатолием Агапиевичем, братом не менее легендарного Каблукова Виктора Агапиевича, который 27 лет возглавлял Днепропетровский Орден Трудового Красного Знамени институт инженеров железнодорожного транспорта им. Калинина (ныне ДИИТ).

Великая Отечественная война 1941 г. застала 15-тилетнего парня на уборке урожая, тогда он впервые увидел ужас войны. Семья Анатолия эвакуировалась под Сталинград. Времена были тяжелые, и Анатолий пошел работать слесарем

Рядовым солдатом-разведчиком принимал участие в освобождении Будапешта в 1944 году.

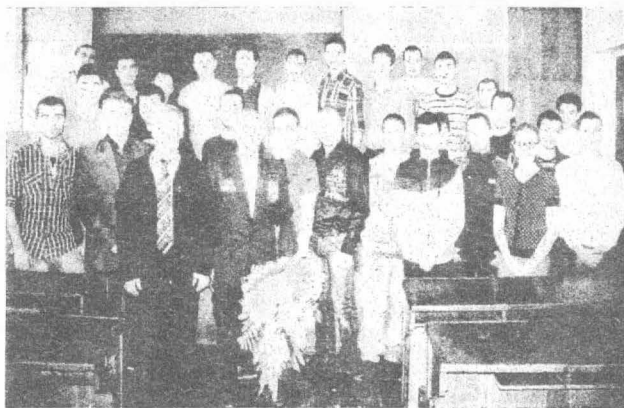
В 18 лет Анатолий Агапиевич получил медаль «За отвагу» за изъятие снарядов из бывшей огневой точки, которая находилась на минном поле. Участвовал Анатолий Агапиевич во взятии ценою моста Франца Иосифа, за эту победу его командир получил звание Героя Советского Союза, а 13 апреля была освобождена Вена.

После окончания Великой Отечественной войны Анатолий Агапиевич вместе со своим братом Виктором работали токарями, а вечером ходили в вечернюю школу. Далее был институт. После его окончания в 1956 году работал помощником машиниста паровоза.

1964 году Анатолий Агапиевич становится секретарем партийной организации ДТРЗ в должности заместителя главного технолога, далее возглавлял техническо-конструкторское бюро завода. Всегда с теплотой вспоминает ДИИТ.

«Хороший товар в рекламе не нуждается», – с улыбкой сказал про университет Анатолий Агапиевич. Летом 1942 г. попал на фронт в составе санитарного поезда. А уже в 1943 г. в составе Советской армии освобождал Украину. После освобождения родного края, Анатолий Агапиевич продолжал воевать в составе 217 гвардейского полка и прошел пол-Европы: Румыния, Югославия, Венгрия, Австрия.

Максим Онашко, гр. 3

Благотворительная организация «Днепропетровская ассоциация развития регионов» (БО «ДАРР») пригласила студентов ДИИТа, свободно владеющих английским языком, принять участие в международном молодежном тренинге на тему

не хватает потенциала для удовлетворения потребностей общества, проект распространяет идею, что социальные предприниматели могут стать агентами изменений в обществе, улучшения системы, изобретать новые подходы, и пе-

«Предпринимательский коктейль»

здоровое общество путем использования молодежных инициатив, волонтерского движения и социального предпринимательства.

Участник проекта, студент факультета ТК Кирилл Постольный: «Собираясь в поездку, я ожидал практику английского языка, знакомство с культурой других стран и массу новых идей для реализации. Но приняв участие, я приобрел нечто большее – знания о том, как правильно работать в команде, как ставить задачи и находить рациональные методы их решения, как научиться анализировать и созда-

вать, как превращать планы в реальность. Ответы на эти и многие другие вопросы раскрывали нам наши квалифицированные тренеры Meg и Basha (Англия). Разнообразие стран и нашей, присутствующих на тренинге, предавало особое ощущение сплоченности современного общества вокруг наблевших социальных проблем. Несомненно, для меня это стало бесценным опытом».

«Entrepreneurship Cocktail» («Предпринимательский коктейль»), который проходил в апреле этого года в городе Кишинев. Этот учебный курс был направлен на изучение концепции социального предпринимательства как инновационный способ решения социальных проблем за счет предпринимательского расширения прав и возможностей молодых людей. В то время, когда правительству и бизнес-сектору

реубеждать общество стремиться к лучшему. Упор был сделан на приобретение предпринимательских навыков, анализ потребностей и проблем, управление финансированием. Участники имели пространство для решения основных социальных вопросов и предлагали новые идеи для широкомасштабных изменений. Таким образом, учебный курс послужил платформой для обучения, как постронть

вать, как превращать планы в реальность. Ответы на эти и многие другие вопросы раскрывали нам наши квалифицированные тренеры Meg и Basha (Англия). Разнообразие стран и нашей, присутствующих на тренинге, предавало особое ощущение сплоченности современного общества вокруг наблевших социальных проблем. Несомненно, для меня это стало бесценным опытом».

Участник проекта, председатель Студсовета университета Оксана Голозобова: «Для активной молодежи города это великолепная возможность расширить кругозор, получить разговорную практику иностранного языка и, конечно же, вынести для себя знания и навыки реализации в непростом современном социуме своих креативных идей и задуманных проектов. Считаю, что подобные проекты помогают студентам всесторонне развиваться и прививают небезразличное отношение к существующим социальным проблемам».

Привіт усім! У 152-му випуску газети «СтудЕкспрес» ми започаткували рубрику «Давайте знайомитися!», у якій був представлений факультет «Організація будівництва доріг».

Тож ми продовжуємо: знайомтесь – факультети «Електрифікація залізниць» та «Економіка та менеджмент на транспорті»!

Керівник проекту «СтудЕкспрес» Оксана Гололобова

Факультет «Електрифікація залізничних доріг»

Історія існування факультету «Електрифікація» бере своє начало со времен создания Днепропетровского института инженеров

А все ж таки цікаво навчатися в ДІПТ... Продуктивне опанування дисциплін та змістовне дозволя зароджують в нашій свідомості розуміння важливості нас, як спеціалістів та людей загалом. Тут підкріплюються вершини, слітаються воедино долі, зароджується справжня дружба. Але чим так вабить до себе ще необізнаних абітурієнтів наш вуз, чим стимулює студентів у навчанні та чому так глибоко вкарбовується в пам'ять випускників? Тож знайомтесь: Анатолій Іванович Кійко – декан факультету «Електрифікація залізниць», Ярослав Самолюк – голова Студентської ради факультету.

– Як потрапили в ДНУЗТ та чому обрали саме цей ВУЗ?

А. І. Кійко: Після закінчення середньої школи № 2 м. Пологи (Запорізька обл.), питання куди вступати було визначено твердо і свідомо – ДІПТ. Моє дитинство пройшло біля залізничної станції, а 9–10 класи доводилось часто їздити вантажними поїздами додому. Дуже подобалось, коли машиністи погоджувались взяти мене в кабину паровоза. А електровози, які доводилось бачити на станції «Запоріжжя», зачарували: не дитинство, не чухає, а вагон тягне вдвічі більше і, головне, дуже швидко прискорюється. Одне слово – сила! До вступу готувався дуже серйозно, та і вчителі в школі були від Бога – знаючі, вимогливі і доброзичливі. Я вдячний цим людям за науку життя і знання. У 1966 році середній школи СРСР робили подвійний випуск – 10–11 класи, тому абітурієнтів було вдвічі більше. В школі здавали п'ять випускних екзаменів, а в інститут необхідно було здавати чотири вступних екзаменів. Звичайно, дуже зрадів, коли побачив своє прізвище в списках зарахованих.

Я. Самолюк: Я прийшов навчатися до ДІПТ, тому що це досить авторитетний університет як в Україні, так і за її межами, який дає глибокі та міцні знання, виховує почуття людської гідності, дає бажання духовно вдосконалюватися. В університеті престижно не тільки

навчатися, але й зручно проживати, оскільки всі гуртожитки компактно розміщені поряд з навчальним закладом, в студмістечку розміщені басейн, лікарня, спорткомплекс, їдальня, перукарня, що є особливо важливим для здоров'я та дозволяє студента. Слід відмітити і те, що в університеті є військова кафедра, тому кожен бажуючий студент зможе отримати військове звання, а це є досить важливим для подальшої кар'єри, не у кожному університеті є така можливість. І врешті, за словами роботодавців: «В ДІПТі навчаються досить розумні, відповідальні та винахідливі студенти».

Обрав я факультет «Е», тому що змалку хотів стати інженером-електриком на залізничному транспорті, як тато, та й сестра отримала цю ж спеціальність, вона ж остаточно і вибила на мій вибір. Думаю, кращого місця для отримання знань з цієї професії я б не знайшов. Я дуже радий, що навчаюся саме тут.

– Чим Ви займаєтесь у вільний час? Ваше хобі?

А. І. Кійко: Власне вільного часу дуже мало, але коли заходиться вільна година – люблю майструвати і експериментувати, відвідувати книжковий ряд, слухати живу інструментальну музику. Люблю працювати на землі, в цей час приходиться в голову дуже багато цінних думок.

Я. Самолюк: Я цікавлюся модернізацією та вдосконаленням комп'ютера, програмним забезпеченням, обслуговуванням комп'ютерної та периферійної техніки, ремонтом та дизайном приміщень, психологією людини та астрологічним впливом на характер та риси людини. Вільний час присвячую активній громадській діяльності та відпочинку.

– Про що раніше мріяли студенти?

А. І. Кійко: Студенти мого покоління жили в іншу епоху, де багато питань вирішували за нас. Але молоді люди теж мріяли і будували плани на майбутнє. Деякі вірили в близьке комуністичне суспільство, інші мріяли поїхати в Тюмень

Транспорта – ДНІТА, именно так раньше назывался теперешний ДНУЖТ. Факультет «Э» входил в тройку первых факультетов новоиспеченного технического института страны. Можно считать, что он положил начало продвижению, развитию науки и научной деятельности в пре-делах ВУЗа.

Естественно за долгие годы своего существования факультет приобрел множество традиций и обычаев, он имеет свою символику, герб, флаг, гимн. В их основании, утверждении, доработке и прогрессе принимал участие не один студент, а сотни, а то даже и тысячи. И каждый хотел внести что-то свое, что-то новенькое, интересное, неповторимое, особенное.

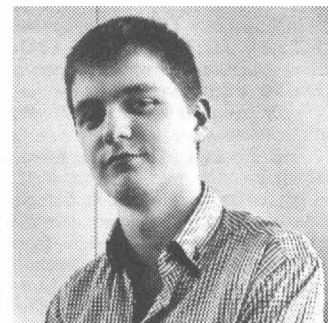
Самым главным достижением стало то, что факультет «Электрификация» привык везде и во

всем быть первым и добиваться лучших результатов! Тем самым, показывая пример, давая стимул стремиться к совершенству остальным. Те, кто здесь учился, никогда не останавливаются на достигнутом. А даже наоборот, с удвоенным желанием покоряют все новые и новые вершины. Для них не существует пределов ни в науке, ни в спорте. К примеру, выпускники 5 курса после защиты дипломов организованной группой высаживают молодые деревья. Они это делают не только ради того, что бы внести свою лепту в историю вуза, но и для омолаживания флоры и фауны территории университета. Для того, чтобы узнать все подробности увлекательной жизни студентов-электриков – добро пожаловать к нам!

Евгений Казанцев, гр. 246

Анатолій Іванович Кійко – декан факультету

Самолюк Ярослав – голова Студентської ради факультету

або до Сибіру з прагненням заробити великі статки. Деякі хотіли реалізувати себе сміливими інженерними рішеннями і винаходами. Життя розставило все по своїх місцях і підсумовуючи діяльність нашого покоління, можна сказати, що більшість випускників того часу відбулися як інженери, як адміністратори, як Люди.

– Про що зараз мріють студенти?

Я. Самолюк: Звичайно, що кожен про щось своє, але більшість насамперед, про закінчення навчання в університеті та подальшу реалізацію себе в житті. Я особисто в майбутньому мрію стати хорошим та відданим своїй справі спеціалістом, вміло використати знання та досвід, набуті у ДІПТі, протягом навчання.

– Самий казусний випадок із студентського життя?

А. І. Кійко: На третьому курсі у другому семестрі по дисципліні «Електричні машини» на потоці із п'яти груп (близько 120 чоловік) 70 чоловік на екзамені отримали двійки. Весь інститут показував на нас пальцем: «То електрики, їм поставили 70 двійок». Хоча я й отримав п'ять, було прикро і неприємно, але пережили і виправили. В цей же рік на нас чекала практика у місті Новочеркаську та місті Таллінні, яка й допомогла нам подолати бар'єр «Електричних машин».

Я. Самолюк: Мабуть, для студента кожен день несе в собі щось казусне, неординарне та веселе. Але веселіше всього, звичайно, живеться у гуртожитках, особливо коли тебе протягом декількох днів заливають сусіди зверху (посміхався). Ще один цікавий випадок був, коли я з другом після здачі модульного контролю з «Метрології», йдучи знімати стипендію, від хвилювання за майбутню оцінку зламав навпіл стипендіальну картку. Отримати її хотіли, на жаль, відразу не вдалося.

– Щоб Ви побажали нашим студентам?

А. І. Кійко: Бажаю вам мати достойну мету і завжди бути на рівні свого часу, стати професіоналом своєї справи, при цьому завжди залишатися ЛЮДИНОЮ. Успіхів вам і удачі!

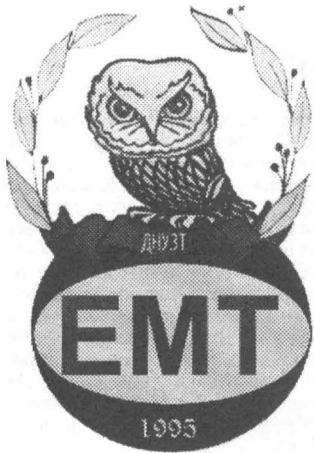
– Побажання нашим викладачам.

Бажаю Вам міцного здоров'я, невичерпної наснаги, стриманості та великого терпіння, адже виховувати та навчати ніколи не було легкою справою.

Розмову вела
Ольга Півник, гр. 215

Факультет

«Економика и менеджмент на транспорте»

О Днепрпетровском национальном университете железнодорожного транспорта имени академика В. Лазаряна можно говорить, как о независимом государстве в миниатюре, живущем по своим писаным и неписаным законам. Человеку, впервые оказавшемуся в университете, это утверждение и впрямь может показаться справедливым. Это государство с большой историей, пережившее несколько эпох благодаря своему руководству и, конечно же, студентам.

Как любое государство мира, наш университет делится на регионы, то есть факультеты. Одним из таких является факультет «Экономика и менеджмент на транспорте», основанный 28 июня 1995 г. Главным отличием от других фа-

культетов является преобладание женского пола, но это не минус для нас, а наоборот изюминка. Кроме того, что студенты много времени уделяют учебе, они активно занимаются творческой деятельностью как на факультете, так и в университете. Помимо этого в свободное время часто посещают театры, кинотеатры, каток, а также всевозможные экскурсии. Например, последняя экскурсия была организована на шоколадную фабрику «АВК», где студенты весело провели время и остались довольны поездкой.

Наш маленький «регион» обладает своей символикой. Флаг – стяг из двух равноветликих горизонтальных полос синего и чёрного цвета с аббревиатурой факультета жёлтого цвета. Главный символ нашего

«региона» – сова, а также основной элемент эмблемы факультета.

Почему эта символика характерна для нашего факультета, спросите вы? Цвета для нашего флага были выбраны не зря, ведь синий цвет полотнища – цвет мудрости, науки; желтый – цвет просвещения, благодати, богатства и славы, а чёрный это тот цвет, который связан с любопытством и он способен притягивать к себе. Центральной частью эмблемы является сова. Сова – это птица мудрости, эрудиции и знаний. Как писал Беккер: «Благодаря своей природе совы имеют особенное значение, прежде всего потому, что несут свою вахту в основном ночью, и посвящаются бдительным солдатам и тем, кто полностью отдаётся своей учебе».

Знайомтесь: Тетяна Валеріївна Полішко, декан факультету ЕМТ, Лілія Солдатенко, голова Студентської ради факультету ЕМТ.

– Як потрапили в ДНУЗТ та чому обрали саме цей ВУЗ?

Т. В. Полішко: Це питання було вирішено історично, тому що в мене родина залізничників. Як батько, я вступила на будівельний факультет. Навчалася на «відмінно», була лєнінським стипендіатом, членом комітету комсомолу, брала участь в художній самодіяльності, спортивних змаганнях, займалася наукою. Тому отримала запрошення залишитися на кафедрі проектування залізниць науковим співробітником. А у 1993 році вступила до аспірантури при кафедрі «Економіка транспорту» і працюю на цій кафедрі по цей час.

Л. Солдатенко: Я поступила в ДНУЗТ тому, що цей університет є престижним не тільки в Україні, а й за кордоном. Він дає квиток у стабільне майбутнє. А ще мені здається, що обрала саме за поклонанням серця!

– Чим Ви займаєтесь у вільний час?

Т. В. Полішко: У вільний час люблю читати, відвідую виставки в театрах міста і концерти класичної музики. Вихідні проводжу за містом, катаюся на ковзанках. В літній час ходжу в походи, взимку катаюся на гірських лижах.

Л. Солдатенко: Проводжу час з друзями, займаюся спортом і відпочиваю від важких буднів.

– Про що мріяли раніше?

Т. В. Полішко: Мандрувати.

– Про що мрієте зараз?

Л. Солдатенко: Бути королевою Всесвіту. Знайти справжнє кохання. І досягти успіхів у житті.

– Ваш найкуриозніший момент у житті?

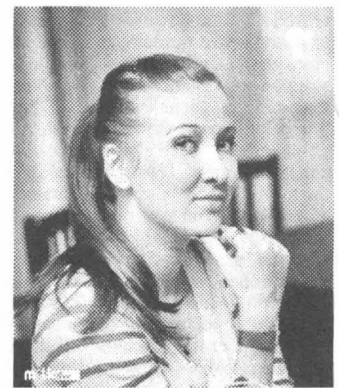
Т. В. Полішко: Найбільший казус стався у 1990 році, коли я летіла у відрадження до Львова. У Дніпрпетровську було +15 і сонячно, а у Львові –1 і сніг. Ми з колегою були дуже легко вдягнені, в тужлях «з бантиками» і поки доїхали від аеропорту до управління залізниць, мерзли як цуцики. Львівяни дивилися на нас з жалістю. Добре, що наступного дня до Львова виїжджали викладачі з кафедри локомотивів, і наші батьки передали з ними

Тетяна Валеріївна Полішко – декан факультету

теплі речі. Переодягання відбувалося прямо на пероні вокзалу.

Л. Солдатенко: На другому курсі я ходила до автошколи. На практичних заняттях, їхавши по проспекту

Лілія Солдатенко – голова Студентської ради факультету

Гагаріна з інструктором, я не зміула справитися з керуванням, машина заглохла посеред дороги. Але згодом все ж таки права отримала.

Розмову вела Дар'я Демченко, гр. 733

Калейдоскоп подій студентського життя

ГО-О-ОА!

Заметка: футбол — командный вид спорта, в котором целью является забить мяч в ворота соперника ногами или другими частями тела (кроме рук) большее количество раз, чем команда соперника. В настоящее время самый популярный и массовый вид спорта в мире.

провели матч по мини футболу в этом году. За первые пять дней было все: падения, ушибы, травмы, победы и поражения.

Первый день соревнований для факультетов М, Э, ТК и ВК закончился победой. Второй день между факультетами ОБЗ–ТК и Э–ВК закончился ничьей и победой для факультетов М и ПГС. На третий день

наши футболисты не переставали нас удивлять голами – этот день принес победу факультетам ВК, Э, МТ и М. Четвертый день так же был полон сюрпризов: победу одержал факультет ОБЗ, а между М и МТ разыгралась ничья.

Ну и, конечно же, нельзя забыть о болельщиках, которые срывали

голоса, выкрикивая изо всех сил кричалки в поддержку своих ребят!

Футбол – игра миллионов людей, которая объединяет их азартом, волей к победе, дарит радость, повышает адреналин. Футбол – это игра настоящих, сильных, выносливых мужчин! Мы поздравляем факультет «ВК» с первым местом, факультет «М» со вторым местом и факультет «ОБЗ» с третьим. Пусть побед будет много, а поражения никогда не портят вам настроение, а лишь помогают стать еще лучше! Спасибо ребятам за колоссальный спортивный заряд и эмоции!

Дар'я Демченко, гр. 733